

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 121.

Tolote Sæssion.

50de Møde.

Mandagen den 17de Decbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Andræ (forts.): Derjom der indtræder en saadan Coursforsjel — lad os antage kun paa nogle faa Procent, skjøndt den kan blive langt større — hvad da? Da vil man, eftersom ingen Debitor kan holdes til at blive i den gamle, afsluttede Serie, naar han opgjør sit Gjældsforhold til den og vil indtræde i den nye — det er en Selvfølge, at det kan man ikke forhindre — da vil man sige til enhver Interessent i den ældre Serie: See her, har Du lyst til at have dine Penge paa billige Vilkaar eller paa mindre billige Vilkaar? Hvis Du vil have dem paa ubillige Vilkaar, saa bliv i den gamle Serie. Der staae Obligationerne i en lavere Priis end i den nye. Hvis Du vil have dem paa billigere Vilkaar, saa træd ud af den gamle over i den nye. I den gamle Serie staae Obligationerne i en lavere Priis; Du udbringer dine Papirer til høiere Summer i den nye. Differencen er en ligesvem Forjænefte. Af hvilken tænkelig Grund skulde da ikke den private Besidder af en Eiendom, paa hvilken han har været nødt til at optage et saadant Laan, gjøre sig en saadan Forjænefte? Jeg kan ikke indsee, at der kunde være det Allerringeste, der skulde forhindre ham deri. Der vilde altsaa under denne Art af Forhold maa ske ikke i det første Dieblis — thi der vil altid hengaae nogen Tid, før man bliver vaer, hvorledes der kunde forholds, men det vil dog nok blive be-

kjendt — finde en almindelig Defertion Sted fra de ældre Serier ind i den nye, hvilket vil blive mere fremtrædende, jo mere de ældre Papirer ere trykkede. Forholdet vilde blive meget stærkt, hvis en Panik skulde opstaae og paa en aldeles uventet Maade nedsette Papirernes Priis; da vilde Forholdet just med Kraft udvikle sig, saa vilde alle Debitorer, der ere istand til at opstille noget ordentligt Pant, frigjøre sig for Forpligtelsen til den ældre Serie — thi det maa man vel lægge Mærke til, at man vil optage nye Taxationer og forvisse sig om Panternes Soliditet — og gaae over til den nye Serie, saa at hvad der bliver tilbage kun bliver de Debitorer, som sidde med saadanne Panter, at de ikke troe, at det vil være hensigtsmæssigt at gaae ind paa nogen ny Taxation og forsøge paa at faae denne Overgang iværksat. Har Loven sat nogen Grændse i dette Tilfælde for Virkningen af en saadan Defertion? Nei, aldeles ikke. Medens man derimod med stor Umhyggelighed har seet paa de nye Seriers Sikkerhed og har meent, at den mindste Solidaritet, som de maatte komme til at omfatte, var 1 Mill. Rd., ja, medens der endog er dem, der mene, at dette Beløb ingenlunde kan være tilstrækkeligt, saa at man endogsaa maa gaae til hele 3 Mill. Rd., forinden man indbrømmer, at denne Solidaritet kan staae paa egne Fødder, har man med Hensyn til de afsluttede Serier ikke tænkt paa at gjøre noget Eignende. Et vist, om jeg saa maa sige, naturligt Gjensidighedsforhold maatte kunne lede til, at ligesom man sagde om den ældre Serie, at den i Begyndelsen skulde deeltage i Ansvarer for den nye Seriers Obligationer, maatte ogsaa